

מאורות אל העבר

טו כסלו תתקפף |

רבי (פטירת רבי יהודה הנשיא)

"כל שיאמר רבי מת ידקר בחרב". "נצחו אראלים את המצוקים". ביטויי האבלות שהושמעו בעם ישראל ביום פטירתו של רבי יהודה הנשיא ביום ט"ו בכסלו (כנראה בשנת 220, ג' תתק"ף), היו חסרי תקדים בהיקפם ובעוצמתם. "רבי" או "רבינו הקדוש" כפי שְכּוּנָה, בן הדור החמישי לתנאים ומשושלת הנשיאות, הצליח לרומם את עם ישראל אחרי הימים הקשים של מרד בר כוכבא ושל גזירות השמד. בזכות קשריו הטובים עם השלטון הרומי בכלל, ועם ידידו הטוב הקיסר אנטונינוס בפרט, נהנו היהודים משלווה יחסית, שאפשרה את פריחת מוסדות התורה בגליל ואת חתימת המשנה - המפעל הגדול שהותיר את חותמו של רבי לדורות. רבי פעל רוב ימיו בציפורי, והיה נשיא ישראל ומנהיג הסנהדרין. רבי היה גם עשיר גדול, שעליו נאמר "תורה וגדולה במקום אחד". הקפיד כל ימיו על נדיבות ועל צניעות, וטבע את הביטוי "אל תסתכל בקנקן". רגע לפני פטירתו העיד על עצמו "שלא נהנה מהעולם באצבע קטנה אחת". מקום קבורתו מזהה במערות בית שערים. מאות פסקי ההלכה, האגדות והאמרות בשמו הונצחו בדפי המשנה והגמרא לדורות.

מערת רבי יהודה הנשיא מאת Amit A. - נוצר על ידי מעלה היצירה, (ויקפדיה נחלת הכלל)

